Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (prvá komora)

z 9. júna 2021 *

„Jazykový režim – Výberové konanie EPSO/AD/293/14 na prijatie administrátorov do zamestnania v oblastiach práva hospodárskej súťaže, podnikového financovania, finančnej ekonomiky, hospodárstva priemyslu a makroekonómie (AD 7) – Nezapísanie do rezervného zoznamu – Námietka nezákonnosti – Obmedzenie výberu druhého jazyka výberového konania na nemčinu, angličtinu alebo francúzštinu – Nariadenie č. 1 – Článok 1d ods. 1 služobného poriadku – Diskriminácia na základe jazyka – Odôvodnenie – Služobný záujem“

Vo veci T-202/17,

Ana Calhau Correia de Paiva, bydliskom v Bruseli (Belgicko), v zastúpení: V. Villante, G. Pandey a D. Rovetta, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: L. Radu Bouyon, I. Melo Sampaio a L. Vernier, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh podaný na základe článku 270 ZFEÚ na zrušenie po prvé rozhodnutia výberovej komisie výberového konania EPSO/AD/293/14 – Administrátori (AD 7) v oblastiach práva hospodárskej súťaže, podnikového financovania, finančného hospodárstva, hospodárstva priemyslu a makroekonómie z 9. novembra 2015 o nezapísaní mena žalobkyne do rezervného zoznamu zostaveného na konci výberového konania, po druhé rozhodnutia z 23. júna 2016 o preskúmaní tohto prvého rozhodnutia, po tretie rozhodnutia z 22. decembra 2016, ktorým bola zamietnutá sťažnosť podaná žalobkyňou proti prvému rozhodnutiu, a po štvrté rezervného zoznamu zostaveného na konci vyššie uvedeného výberového konania v rozsahu, v akom sa týka oblasti práva hospodárskej súťaže,

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá komora),

v zložení: predseda komory H. Kanninen, sudcovia O. Porchia (spravodajkyňa) a M. Stancu,

tajomník: B. Lefebvre, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 6. októbra 2020,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok [1]

[*omissis*]

II. Konanie a návrhy účastníkov konania

15 Žalobkyňa návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 31. marca 2017 podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

16 Ku dňu podania tejto žaloby prebiehalo na Súdnom dvore odvolanie podané Komisiou 25. novembra 2016 a zaregistrované pod číslom veci C-621/16 P proti rozsudku z 15. septembra 2016, Taliansko/Komisia (T-353/14 a T-17/15, EU:T:2016:495). Týmto posledným uvedeným rozsudkom Všeobecný súd zrušil oznámenie o verejnom výberovom konaní EPSO/AD/276/14 na zostavenie rezervného zoznamu administrátorov (Ú. v. EÚ C 74 A, 2014, s. 1) a oznámenie o verejnom výberovom konaní EPSO/AD/294/14 na zostavenie rezervného zoznamu administrátorov v oblasti ochrany údajov (Ú. v. EÚ C 391 A, 2014, s. 1).

17 Listom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 16. júna 2017 Komisia na základe článku 69 písm. d) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu požiadala o prerušenie konania v tejto veci až do vyhlásenia rozhodnutia Súdneho dvora, ktorým sa ukončí konanie vo veci C-621/16 P.

18 Listom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 6. júla 2017 žalobkyňa vyjadrila nesúhlas s prerušením konania.

19 Rozhodnutím z 11. júla 2017 prijatým na základe článku 69 písm. d) rokovacieho poriadku predseda piatej komory Všeobecného súdu rozhodol prerušiť konanie.

20 Po vyhlásení rozsudku z 26. marca 2019, Komisia/Taliansko (C-621/16 P, EU:C:2019:251), na návrh sudcu spravodajcu zo 4. apríla 2019 Všeobecný súd (piata komora) prijal opatrenie na zabezpečenie priebehu konania spočívajúce vo vypočutí účastníkov konania, pokiaľ ide o dôsledky, ktoré treba vyvodiť z uvedeného rozsudku a z rozsudku z 26. marca 2019, Španielsko/Parlament (C-377/16, EU:C:2019:249), pre prejednávanú vec. Účastníci konania predložili svoje pripomienky v tejto súvislosti v stanovenej lehote.

21 Dňa 5. júla 2019 Komisia predložila svoje vyjadrenie k žalobe.

22 Replika bola predložená 23. septembra 2019 a duplika 11. novembra 2019. Dňa 20. novembra 2019 bola ukončená písomná časť konania.

23 Dňa 22. októbra 2019 odôvodneným rozhodnutím a po porade s dotknutými sudcami určil predseda Všeobecného súdu v záujme riadneho výkonu spravodlivosti na základe článku 27 ods. 3 rokovacieho poriadku nového sudcu spravodajcu zasadajúceho v prvej komore Všeobecného súdu.

24 Listom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 12. decembra 2019 žalobkyňa požiadala o nariadenie pojednávania podľa článku 106 ods. 2 rokovacieho poriadku.

25 Listom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu v ten istý deň žalobkyňa predložila nové návrhy na vykonanie dôkazov, pričom sa odvolávala na článok 85 ods. 3 a 4 rokovacieho poriadku. Komisia predložila svoje pripomienky k uvedeným návrhom na vykonanie dôkazov v stanovenej lehote a pri tejto príležitosti spochybnila ich prípustnosť.

1 Uvádzajú sa iba tie body rozsudku, ktorých uverejnenie považuje Všeobecný súd za užitočné.

26 Dňa 21. júla 2020 Všeobecný súd (prvá komora) na návrh sudcu spravodajcu rozhodol o začatí ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania upravených v článku 89 rokovacieho poriadku položil Komisii písomné otázky. Komisia týmto žiadostiam vyhovela v stanovenej lehote.

27 Dňa 21. septembra 2020 Všeobecný súd (prvá komora) na návrh sudcu spravodajcu v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania podľa článku 89 rokovacieho poriadku položil účastníkom konania písomné otázky, a vyzval ich, aby na ne odpovedali na pojednávaní.

28 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na písomné a ústne otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté na pojednávaní 6. októbra 2020.

29 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zrušil, pričom v prípade potreby predtým určí, že oznámenie o výberovom konaní a jazykový režim, ktorý zavádza, sú nezákonné a vo vzťahu k nej neuplatniteľné podľa článku 277 ZFEÚ:

  – rozhodnutie o nezapísaní do rezervného zoznamu,

  – rozhodnutie o preskúmaní,

  – rozhodnutie o zamietnutí sťažnosti,

  – rezervný zoznam predmetného výberového konania;

– uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

30 Okrem toho žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd nariadil opatrenia na zabezpečenie priebehu konania tým, že Komisii uloží povinnosť predložiť všetky spisy EPSO týkajúce sa prijatia rozhodnutí, ktorých zrušenie sa navrhuje.

31 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu,

– uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

III. Právny stav

[*omissis*]

B. O veci samej

[*omissis*]

1. O druhom, treťom a štvrtom žalobnom dôvode založených na nezákonnosti oznámenia o výberovom konaní z dôvodu obmedzenia výberu druhého jazyka výberového konania na nemčinu, angličtinu alebo francúzštinu

[*omissis*]

a) O prípustnosti námietky nezákonnosti

41 Na podporu námietky neprípustnosti Komisia uvádza, že z judikatúry vyplýva, že v rámci sťažnosti, ktorou sa napáda rozhodnutie výberovej komisie, sa uchádzač nemôže opierať o údajnú nesprávnosť oznámenia o výberovom konaní, ak včas nenapadol ustanovenia uvedeného oznámenia, ktoré mu z jeho pohľadu spôsobujú ujmu. Žalobca by mohol napadnúť zákonnosť oznámenia len vtedy, ak by bola preukázaná existencia úzkej súvislosti medzi odôvodnením napadnutého rozhodnutia a námietkou nezákonnosti oznámenia o výberovom konaní. V prejednávanej veci podľa Komisie neexistuje súvislosť medzi dôvodmi nezapísania mena žalobkyne do rezervného zoznamu a obmedzením výberu druhého jazyka dotknutého výberového konania na nemčinu, angličtinu alebo francúzštinu. Takúto súvislosť konkrétne nemožno vyvodiť z komentárov uvedených v preukaze schopností žalobkyne s ohľadom na všeobecné schopnosti „komunikácie“. Podľa Komisie sa totiž výkon žalobkyne v tejto súvislosti považoval za „uspokojivý“, čo dokazuje, že skutočnosť, že absolvovala skúšky v hodnotiacom centre vo francúzštine, nie je príčinou nezapísania jej mena do rezervného zoznamu.

42 Žalobkyňa spochybňuje tvrdenia Komisie.

43 Na úvod treba pripomenúť, že podľa judikatúry Súdneho dvora sa podľa článku 277 ZFEÚ každý účastník konania môže v konaní, ktorého predmetom je všeobecne záväzný právny akt prijatý inštitúciou, orgánom, úradom alebo agentúrou Únie, dovolávať pred Súdnym dvorom neuplatniteľnosti tohto aktu z dôvodov ustanovených v článku 263 druhom odseku ZFEÚ (rozsudok z 8. septembra 2020, Komisia a Rada/Carreras Sequeros a i., C-119/19 P a C-126/19 P, EU:C:2020:676, bod 66).

44 Toto ustanovenie je vyjadrením všeobecnej zásady, ktorá každému účastníkovi konania zaručuje právo incidenčne napadnúť platnosť všeobecne záväzných aktov, ktoré tvoria základ takéhoto rozhodnutia, s cieľom dosiahnuť zrušenie rozhodnutia, ktoré mu je určené (pozri rozsudok z 8. septembra 2020, Komisia a Rada/Carreras Sequeros a i., C-119/19 P a C-126/19 P, EU:C:2020:676, bod 67 a citovanú judikatúru).

45 Keďže cieľom článku 277 ZFEÚ nie je umožniť účastníkovi konania napadnúť uplatniteľnosť akéhokoľvek všeobecne záväzného aktu v rámci akejkoľvek žaloby, akt, ktorého nezákonnosť sa namieta, musí byť priamo alebo nepriamo uplatniteľný na vec, ktorá je predmetom žaloby (pozri rozsudok z 8. septembra 2020, Komisia a Rada/Carreras Sequeros a i., C-119/19 P a C-126/19 P, EU:C:2020:676, bod 68 a citovanú judikatúru).

46 Súdny dvor tak v prípade žalôb o neplatnosť podaných proti individuálnym rozhodnutiam pripustil, že predmetom námietky nezákonnosti môžu byť ustanovenia všeobecne záväzného aktu, ktoré tvoria základ uvedených rozhodnutí alebo ktoré majú priamu právnu súvislosť s takýmito rozhodnutiami (pozri rozsudok z 8. septembra 2020, Komisia a Rada/Carreras Sequeros a i., C-119/19 P a C-126/19 P, EU:C:2020:676, bod 69 a citovanú judikatúru).

47 Pokiaľ ide najmä o oznámenie o výberovom konaní, treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry v rámci postupu prijímania do zamestnania, ktoré je komplexným administratívnym postupom pozostávajúcim z viacerých po sebe nasledujúcich rozhodnutí, môže uchádzač výberového konania v žalobe podanej proti neskoršiemu aktu uvádzať nezrovnalosť skorších aktov, ktoré sú s ním úzko spojené (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. augusta 1995, Komisia/Noonan, C-448/93 P, EU:C:1995:264, bod 17 a citovanú judikatúru), a odvolávať sa predovšetkým na nezákonnosť oznámenia o výberovom konaní, podľa ktorého bol daný akt prijatý (pozri rozsudok zo 14. decembra 2017, PB/Komisia, T-609/16, EU:T:2017:910, bod 26 a citovanú judikatúru).

48 Skutočnosť, že žalobca nenapadol oznámenie o výberovom konaní v stanovených lehotách, mu nebráni, aby sa odvolal na nezrovnalosti, ku ktorým došlo v priebehu výberového konania, aj keď tieto nezrovnalosti môžu mať pôvod v texte oznámenia o výberovom konaní (pozri rozsudok z 31. januára 2006, Giulietti/Komisia, T-293/03, EU:T:2006:37, bod 40 a citovanú judikatúru).

49 Konkrétnejšie, judikatúra uznáva prípustnosť žaloby v prípade, keď sa žalobný dôvod založený na nezrovnalosti oznámenia o výberovom konaní, ktoré nebolo včas napadnuté, týka odôvodnenia napadnutého individuálneho rozhodnutia. Uchádzač vo výberovom konaní totiž nemôže byť zbavený práva napadnúť vo všetkých bodoch, vrátane bodov, ktoré boli vymedzené v oznámení o výberovom konaní, dôvodnosť individuálneho rozhodnutia, ktoré bolo voči nemu prijaté pri vykonávaní podmienok definovaných v tomto oznámení, keďže jedine toto vykonávacie rozhodnutie individualizuje jeho právne postavenie a umožňuje mu s istotou poznať, ako a v akom rozsahu sú dotknuté jeho osobitné záujmy (pozri rozsudok zo 14. decembra 2017, PB/Komisia, T-609/16, EU:T:2017:910, bod 28 a citovanú judikatúru).

50 Naproti tomu, ak neexistuje úzka súvislosť medzi samotným odôvodnením napadnutého rozhodnutia a žalobným dôvodom založeným na nezákonnosti oznámenia o výberovom konaní, ktoré nebolo včas napadnuté, tento žalobný dôvod treba vyhlásiť za neprípustný podľa kogentných ustanovení o lehotách na podanie žaloby, od ktorých sa v takomto prípade nemožno odchýliť bez porušenia zásady právnej istoty (pozri rozsudok zo 14. decembra 2017, PB/Komisia, T-609/16, EU:T:2017:910, bod 29 a citovanú judikatúru).

51 Námietku neprípustnosti vznesenú Komisiou proti námietke nezákonnosti oznámenia o výberovom konaní treba preskúmať s prihliadnutím na tieto úvahy.

52 Po prvé treba pripomenúť, že žalobkyňa svojou námietkou nezákonnosti v podstate spochybňuje ustanovenia oznámenia o výberovom konaní týkajúce sa jazykového režimu, a to obmedzenie výberu druhého jazyka na nemčinu, angličtinu a francúzštinu. Tento druhý jazyk bol použitý najmä pri skúškach zameraných na posúdenie všeobecných a osobitných schopnosti uchádzačov, ktoré sa uskutočnili v hodnotiacom centre.

53 Po druhé, pokiaľ ide o odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, treba pripomenúť, že listom z 9. novembra 2015 bola žalobkyňa informovaná, že jej meno nebolo zapísané do rezervného zoznamu z dôvodu, že nezískala jedno z najvyšších bodových hodnotení zo skúšok v hodnotiacom centre. Okrem toho sa v napadnutom rozhodnutí uvádza, že výberová komisia pozorne preskúmala body, ktoré boli pridelené žalobkyni zo skúšok v hodnotiacom centre, že preskúmala hodnotenie jej všeobecných a osobitných schopností a že dospela k záveru, že jej výsledky odrážajú jej výkony v hodnotiacom centre.

54 Po tretie z „preukazu schopností“ vydaného žalobkyni vyplýva, že pokiaľ ide o všeobecnú schopnosť „komunikácie“, získala 5,5 boda z 10, čo patrí k najnižšími hodnoteniam a známkam, ktoré získala, pokiaľ ide o hodnotenie jej všeobecných schopností, ktoré sa konalo v hodnotiacom centre. Cieľom hodnotenia týchto schopností bolo podľa bodu 1.2 všeobecných pravidiel, na ktorý odkazuje poznámka pod čiarou 7 oznámenia o výberovom konaní, posúdiť schopnosť uchádzača „vyjadrovať sa jasne a presne v ústnom aj písomnom styku“. Z toho implicitne, ale nevyhnutne vyplýva záver výberovej komisie vo vzťahu k žalobkyni, pokiaľ ide o jej znalosť francúzskeho jazyka, alebo prinajmenšom o jej schopnosť výrazne podmienenú jej znalosťou tohto jazyka.

55 Po štvrté, hoci je pravda, že oznámenie o výberovom konaní nestanovilo skúšku spojenú s osobitnými vedomosťami žalobkyne z hľadiska terminológie alebo gramatiky nemeckého, anglického alebo francúzskeho jazyka, nemožno poprieť, že existuje úzka súvislosť medzi jej vedomosťami francúzskeho jazyka, ktorý si zvolila ako druhý jazyk, a skúškami, ktoré musela v tomto jazyku vykonať. Znalosti

francúzskeho jazyka, ktoré má žalobkyňa, sa totiž nevyhnutne a potrebne odrážajú v skúškach, ktorých cieľom je testovať také všeobecné a osobitné schopnosti, ako sú schopnosti stanovené predmetným výberovým konaním.

56 V tejto súvislosti je preukázané, že šanca získať lepšie známky pri skúškach je vyššia, ak sú tieto skúšky v materinskom jazyku uchádzača alebo v jazyku, ktorý uchádzač ovláda rovnako dobre (rozsudok z 2. júla 2014, Da Cunha Almeida/Komisia, F-5/13, EU:F:2014:176, bod 38), a to tým skôr v rámci technickej skúšky, akou je prípadová štúdia.

57 Na jednej strane je nesporné, že portugalčina je materinským jazykom žalobkyne. Na druhej strane, hoci, ako zdôrazňuje Komisia, žalobkyňa vo svojej prihláške vyhlásila, že má úroveň francúzštiny rovnocennú úrovni C2 CECR, tak ako portugalčinu, a že časť svojho štúdia absolvovala v Belgicku a vo Francúzsku, nič to nemení na tom, že pred Všeobecným súdom tvrdí, pričom Komisia jej v tejto súvislosti neodporuje, že lepšie ovláda svoj materinský jazyk ako francúzštinu. Táto okolnosť je navyše osobitne pravdepodobná vzhľadom na akademickú a profesijnú kariéru žalobkyne, ako ju žalobkyňa uvádza vo svojej prihláške, z ktorej vyplýva, že tak jej štúdium, ako aj jej odborná kariéra sa odohrávali v podstate v Portugalsku.

58 Po piate treba zdôrazniť, že obmedzenie výberu druhého jazyka výberového konania na tri predmetné jazyky nemá vplyv len na schopnosť uchádzačov vyjadrovať sa ústne alebo písomne, ale tiež určuje typ klávesnice, ktorú môžu uchádzači použiť pri vypracovaní prípadovej štúdie, pričom poskytnutie klávesníc uchádzačom sa podľa praxe EPSO, čo Komisia potvrdila pred Všeobecným súdom, obmedzuje na jazyk (a prípadne na jazyky), v ktorom sa musia vykonať skúšky. V prejednávanej veci je pritom nesporné, že žalobkyňa bola nútená použiť typ klávesnice, ktorú nebola zvyknutá používať z dôvodu svojho materinského jazyka. Treba konštatovať, že táto okolnosť má vplyv na vykonanie, a teda potenciálne na výsledok skúšky, pri ktorej sa vyžaduje napísať na klávesnici text určitej dĺžky v obmedzenom čase.

59 Po šieste, pokiaľ ide o tvrdenie, ktoré Komisia uviedla na pojednávaní, že úzka súvislosť by mohla existovať len vtedy, ak sa výsledky skúšok hodnotenia všeobecných schopností uchádzačov ukážu ako negatívne alebo katastrofické, treba konštatovať, že takéto tvrdenie neodôvodnene obhajuje prísnejšie uplatnenie podmienky existencie úzkej súvislosti, ak nezákonnosť, ktorej sa dovoláva, súvisí s jazykovým režimom výberového konania.

60 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba konštatovať, že existuje úzka súvislosť medzi odôvodnením napadnutého rozhodnutia a ustanoveniami oznámenia o výberovom konaní týkajúcimi sa jazykového režimu predmetného výberového konania, ktorých zákonnosť sa spochybňuje.

61 Vzhľadom na to treba námietku neprípustnosti vznesenú Komisiou zamietnuť a námietku nezákonnosti oznámenia o výberovom konaní predloženú žalobkyňou vyhlásiť za prípustnú.

[*omissis*]

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá komora)

rozhodol takto:

1. **Rozhodnutie výberovej komisie výberového konania EPSO/AD/293/14 z 23. júna 2016 oznámené Európskym úradom pre výber pracovníkov (EPSO), ktorým bola zamietnutá žiadosť pani Any Calhau Correia de Paiva o preskúmanie v nadväznosti na jej vylúčenie z rezervného zoznamu rozhodnutím z 9. novembra 2015, sa zrušuje.**

2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.

3. Pani Calhau Correia de Paiva znáša tretinu svojich vlastných trov konania.

4. Európska komisia znáša vlastné trovy konania a je povinná nahradiť dve tretiny trov konania, ktoré vynaložila pani Ana Calhau Correia de Paiva.

Kanninen Porchia Stancu

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 9. júna 2021.

Podpisy